UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Generalis Totivs Sacri Ordinis Clericorvm Canonicorvm Historia Tripartita

Pennotto, Gabriele

Coloniae, Anno M.DC.XXXXV.

XXXVII. De septem monasterijs SS. Sebastiani Bugellæ, Ioan. Baptistæ Anconæ, Modesti Beneuenti, Petri Aretini. Matthæi Dertonæ, Trinitatis Mutinæ, Caterui Tolentini, partim de nouo fundatis, partim ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-38634

Visual Library

CAPVT TRIGESIMVM SEPTIMVM.

De ſeptem monaſterijs ſanctorũ Sebaſtiani Bugellæ, Ioannis Baptiſtæ Anconæ, Modeſti Beneuenti, Petri Aretini, Matthæi Dertonæ, Trinitatis Mutinæ, Caterui Tolentini, partim nuper fundatis, partim noſtræ congregationi vnitis.

I. ANno 1503. congregatum fuit Capitulum Generale Placentiæ, in quo quidem electi fuerunt Rector Generalis R. P. D. Gabriel Vicentinus, & Viſitatores D. Angelus Placentinus, D. Alexius Vercellenſis, D. Iacobus Cremonenſis, & D. Ioannes Maria Nouariẽſis. Hoc autem anno Alexander VI. cum ſediſſet in Pontificatu annos vndecim, dies octo, defunctus eſt die 18. Auguſti, vacauitq; Sedes diebus 31. poſtea die 22. Sept. Cardinales elegerunt in Pontificem Franciſcum Picolomineũ Senenſem, qui Pius III. fuit appellatus: qui ſedit in Pontificatu viginti ſex diebus, & fatis conceſſit, in cuius locum die prima Nouemb. electus fuit Iulianus de Ruuere Sixti IV. nepos, & Cardinalis Epiſcopus Oſtienſis, & Iulius II. nũcupatus.

Anno 1504. Capitulum Generale Placentiæ Rector Generalis R. P. D. Albertus Veronenſis. Viſitatores D. Andreas Mediolanenſis, D. Marcus Venetus, D. Fœlix Cremonenſis, & D. Ioannes Maria Nouarienſis. Hoc anno fundatum eſt monaſterium S. Sebaſtiani oppidi Bugellæ, in Epiſcopatu Vercellenſi, per Illuſtriſſimum D. Stephanum de Ferrerijs S. R. E. Cardinalem, & Epiſcopum Vercellenſem, filium Domini Sebaſtiani de Ferrerijs nobilis Vercellenſis, equitis, & Chriſtianiſſimi Regis Galliarum in Ducatu Mediolanenſi conſiliarij, quod de proprijs bonis à fundamentis excitauit, & dotauit, ad conſtituendum in illo collegium canonicorum noſtræ cõgregationis: cui autoritate ordinaria vniuit Prioratum SS. Thomæ, & Bernardi de Campilia Vallis Adurni ſuæ Diœc. Et quia de validitate erectionis, inſtitutionis, & vnionis prædictarum à nonnullis hæſitabatur, Illuſtris, & ſtrenuus eques D. Sebaſtianus memoratus omnium prædictorum confirmationem à Sede Apoſtolica impetrauit, acceptis bullis hoc eodem anno Nonis Aprilis emanatis, quarum vigore conuentus canonicorum ſub regimine Præpoſiti in dicto monaſterio fuit inſtitutus: cui deinceps alia quædam beneficia regularia fuerunt attributa. Nam Leo X. eidem vniuit Prioratum S. Fidis, ordinis S. Benedicti, in Epiſcopatu Vercellenſi, quod pendebat à monaſterio S. Stephani Hipporegiẽſis, datis literis vnionis 13. Kalend. Iulij anni 1515. Deinde anno ſequenti 1516. vndecimo Kalend. Ianuarij eidem monaſterio vniuit alium Prioratum ſancti Stephani, de Cella nuncupatum, in diœceſi Hipporegienſi, per reſignationem Andreæ de Ferrerijs Præpoſiti Vercellenſis, & fratris prædicti Cardinalis fundatoris. Rurſus anno 1518. 9 Kalend. Nouembr. eidem vniuit Eccleſiam de Cella nuncupatam, loci Viueroni, Vercellenſis diœceſ. ad effectum erigendi apud illam vnam domum, & aliquot canonicos in eadem conſtituendi. tandemque Pius V. anno 1566. 3. Kalend. Decembr. eidem adiunxit Eccleſiam parochialem ſancti Martini loci Conſtantianæ, Vercellenſis Diœceſ. Quarum omnium vnionum, & donationum ſunt exempla, ſiue inſtrumenta authentica Romæ in monaſterio Pacis.

Hoc monaſterium domus nouitiorum eſſe cõſueuerat, ex qua viri non pauci tum religione, tũ eruditione præclari exierunt. Habuit virum præ cæteris inſignem, & diſciplinæ regularis inſtauratorem zelantiſſimum, D. Gratianum Bugellen. qui non ſemel, nec ſegniter generalem noſtræ congregationis præfecturam adminiſtrauit.

HOc eodem anno 1504. rogantibus Ciuibus Anconitanis, Reuerendiſs. P. D. Io. Archiepiſcopus Raguſinus, qui monaſterium ordinis S. Benedicti propè muros Anconæ, S. Io. Baptiſtæ vulgò de Panoclaria, ſed à multis annis monachis omnino deſtitutum, in commendam tenebat, ſpontè, ac liberè in manibus Pontificis reſignauit, ad fauorem noſtræ congreg. & ad effectum, vt in eo conuentus canonicorum regul. Later. erigeretur, dictam reſignationem, vnionem, & erectionem eodem Pontifice probante per ſuas literas datas 3. Nonas Decemb. Pontificatus ſui anno 2. Quod monaſteriũ cum ab ipſis canonicis regul. ferè ab imis fundamentis totum fuiſſet renouatum, ſub Paulo III. in Vrbis munitione funditus eſt euerſum: vnde canonici intra priuatas domos in ciuitate conſtitutas ſeſe recipere, & per aliquot annos cum magnis incommodis ſubſiſtere coacti ſunt vſque ad annum 1546. quo Venerabilis ſacerdos Iacobus de Bonarellis nobilis Anconitanus Eccleſiam parochialem S. Claudij, quam in titulum tenebat, ad effectum transferendi ad illam monaſterium memoratum S. Io. Baptiſtæ, & conſtituendi in eadem conuentum canonicorum, reſignauit, reſignationem, & vnionem probante ipſo Pontifice Paulo III. apud S. Marcum pridie Idus Maij anno 1546. quæ II. 59 Monaſt.

Eccle-

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Eccleſia nunc S. Ioan. Baptiſtæ dicitur, iuxta quã erectum eſt monaſterium Abbatiale, S. Ioannis de Capite montis nuncupatum.

III. DIcto anno 1504. Iulius II. monaſterium S. Matthæi Dertonæ, membrum antiquæ cõgregationis Mortarienſis noſtræ Lateranenſi familiæ adiunxit, ſiue potius reſtituit: nam cum in generali vnione monaſterij S. Crucis Mortariẽſis, & omnium illius membrorum anno Domini 1448. facta per Nicolaum V. illud etiam comprehenſum fuiſſet, vt quo primum tempore vacare contigiſſet, in illo per Præpoſitum Mortarienſem, vel per ſuperiores noſtræ congregationis, Prior & conuentus noſtrorum canonicorum inſtitueretur, nihilominus cum vacaret, quidam Clericus Mediolanenſis, nomine Domicellus Gluſianis, illud per ſubreptionem à Sede Apoſtolica impetrauerat, vnde inter illum, & D. Philippum Nouarienſem noſtræ congreg. canonicũ à Præpoſito Mortarienſi canonicè inſtitutum lis eſt exorta, & cauſa ad Pontificem delata: qui Prioratum, vtpotè membrum S. Crucis Mortarienſis, cuiuſque prouiſio, inſtitutio, & omnimoda diſpoſitio, dum vacaret, ad Præpoſitum Mortarienſem tam de iure, quam de antiqua, & approbata conſuetudine ſpectabat, eidem monaſterio, & congregationi perpetuò annexuit, incorporauit, & vniuit, editis nouis literis Apoſtolicis 15. Kal. Martij hoc anno 1564. de hoc monaſterio dictũ eſt lib. 2. in congregat. Mortarienſi: nã in eo fuit celebratum vltimum Generale Capitulum dictæ congregat. an. 1448.

60. Monaſt.

IV. ANno 1505. Generale Capitulum Placentiæ. Rector Generalis R. P. D. Hieronymus Mediolanenſis ex nobili familia de Boſſis. Viſitatores D. Valerius Vicentinus, D. Iſaias Eſtenſis, D. Matthæus Vercellenſis, & D. Fulgentius Regiẽſis. Hoc autem anno idem Iulius II. donauit noſtræ congregationi Abbatiam S. Modeſti in Ciuitate Beneuentana, quæ fuerat olim monaſterium S. Benedicti, plures habens Eccleſias parochiales ſibi ſubiectas, quarum collatio ad monaſterij Abbatem ſpectabat, & in quarum Parochos, & Parochianos iuriſdictionem ordinariam exercebat: ſed conditione temporum per multos annos conuentu monachorum penitus deſtitutum, & ſecularibus commendatum, conſequenterq; bona monaſterij diſtracta, & iura multipliciter imminuta. Datæ ſunt literæ vnionis apud S. Petrum 3. Kal. Maij, põtificatus Iulij II. an. 2. Porrò inter Eccleſias monaſterio ſubiectas erat parochialis S. Io. de Vlmo, qua vacante cum ſuper iure conferendi inter Archiepiſcopum Beneuentanum, & monaſterij Abbatem lis oriretur, Archiepiſcopo contra iura monaſterij eam conferre volente, memoratus Pontifex an. 1512. monaſterio illam incorporauit, & perpetuò vniuit ea conditione, vt liceret Abbati ſacerdotem regularem, ſiue ſecularem, ad nutum amouibilem, ad eius regimen conſtituere: literæ tamen non ſub eodem Pontifice, ſed ſub illius ſucceſſore Leone X. anno 1. ſui pontificatus, videlicet 14. Kalend. Aprilis anni 1513. fuerunt expeditæ.

61. Monaſt.

Prædictum monaſterium multis, iiſque ampliſſimis priuilegijs per ſummos Pontifices, Imperatores, Reges vtriuſque Siciliæ, necnon etiam Epiſcopos Beneuentanos fuit decoratum, & inſignitum, quorum ſequentia ſunt memoratu digna, videlicet. Primum, Azonis Archiepiſcopi Beneuentani, & Sipontini, per quòd de conſenſu ſuorum canonicorum multas Eccleſias memorato monaſterio S. Modeſti largitur, quæ in priuilegio proprijs vocabulis explicantur, quas omnes cum ſuis facultatibus ſub poteſtate, & regimine monaſterij liberas conſtituit ab omni iuriſdictione, & dominatione Archiepiſcoporum, & presbyterorum Eccleſiæ Beneuentanæ, & notanda ſunt verba, ſic enim habet: *Sancimus amodo, & perpetuis deinceps temporibus, vt ſine omni conditione Pontificalis dominationis perſiſtant, nullusque vnquam tempore quilibet noſtrum ſucceſſorum Præſulũ, ſeu presbyterorum, vel cuiuſcunque gradus clericorum in eis dominandi licentiam habeat, vel cenſum aliquem aut redditum exigat, nulli quoque plebi, nullique alteri Eccleſiæ, niſi monaſterio eis Prælato, eiuſque Rectoribus cum integris ſuis rebus ſubditas eſſe volumus, &c. Quã noſtræ conceſſionis, ac libertatis immunitatem per nullum ex noſtris remoueri ſucceſſoribus, per Deum omnipotentem vnum, & trinum, eiuſque ſanctos adiuramus, pariterque autoritate Saluatoris, qui nobis dixit, quæcunque ligaueritis ſuper terram, ligata erunt & in cœlis, &c.* Excommunicantur contrarium facientes. Authenticum huius priuilegij habetur in dicto monaſterio, cum alio priuilegio Pandolphi, & Landolphi Longobardorum gentis Principum.

Secundum, eſt Cœleſtini III. datũ anno 1195. quod incipit: *In eminenti.* in quo affirmat, monaſterium ad ius, & proprietatem Romanæ Eccleſiæ pertinere. concedit Abbati facultatem vocandi, quem voluerit Epiſcopum ad conſecrandum Eccleſias monaſterio ſubiectas, & ordinandum clericos, prohibet cuicunque Miſſas ſolemnes in illis, niſi inuitato ab Abbate, celebrare. itẽ cuicunque perſonæ Eccleſiaſticæ, vel ſeculari in prçfato monaſterio conditionem quamlibet, vel nouam conſuetudinem introducere. item prohibet Archiepiſcopis, vel Epiſcopis Eccleſias monaſterio ſubiectas, & ſacerdotes, vel clericos earum interdicere, aut parochianos excommunicare. Confirmat priuilegia, iura, conſuetudineſque monaſterij. Concedit Abbatibus vſum mitræ, & baculi, &c.

Tertium, eſt declaratio quçdam facta per Auguſtinum Spinulam S. R. E. Cardinalem anno 1532. Pontificatus Clementis VII. anno 9. quod monaſterium S. Modeſti non poſſit cogi ad

ſoluen-

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

ſoluendum decimas pro beneficijs monaſterio vnitis, quæ ſunt in dominio Regio Neapolis, quando imponuntur decimæ in Regno Neapolitano.

V. EOdem anno 1505. Ciues Aretini in Tuſcia ob ſingularem affectum deuotionis, quem gerebant ad canonicos noſtræ congregationis, propter illorum vitam exemplarem, & laudabilem cupientes in eorum ciuitate collegium noſtri ordinis ædificari, ſupplicauerunt Pontifici, vt Prioratum S. Petri de Soporio loci Caſæ nouæ nuncupati, & Diœc. Aretinæ, cum annexa Eccleſia S. Hyppoliti, & Caſſiani de Laterina, dictæ Diœc. ab Abbatia de Agnano pendentem noſtrę congregationi vniret, donec monaſterium in dicta ciuitate conſtrueretur, quo extructo dictus Prioratus eidem cenſeretur vnitus. quod obtinuerant acceptis literis vnionis eodem an. 1505. 7. Idus Februarij.

Anno 1506. Generale Capitulum Cremonæ. Rector Generalis R.P.D. Valerius Vicentinus. Viſitatores D. Auguſtinus Papienſis, D. Philippus Vercellenſis, D. Gabriel Mediolanenſis, & D. Martinus Bergomenſi. Anno 1507. Capitulum Generale Placentiæ. Rector Generalis R. P. D Angelus Placentinus. Viſitatores D. Gabriel Vicentinus, D. Hieronymus Venetus, D. Conſtantinus Mediolanenſis, & D. Alexius Vercellenſis.

VI. HOc anno ad contemplationem Ciuitatis Tolentinatis in Piceno Pontifex conceſſit noſtræ congregationi Præpoſituram inſignem S. Caterui dictæ Ciuitatis, Reliquijs Beatorum Caterui Martyris, Septimiæ illius coniugis, & Baſſi Martyris eiuſdem Caterui diſcipuli decoratam, quam ante annos quadringentos tenebant monachi ordinis S. Benedicti videturque fuiſſe mẽbrum Abbatiæ S. Saluatoris in Epiſcopatu Reatino, quantum cõijcio ex quodam inſtrumento conceſſionis 600. Prouinarum (menſuræ agrorũ genus id eſt) terræ in Eſino Epiſcopatu factæ per Abbatẽ, & monachos S. Saluator. dictæ Præpoſituræ S. Caterui anno 1062. rogato per Bononium publicum notarium ſed quæ conditione, & viciſſitudine temporum clericis ſecularibus fuerat commendata, manentibus nihilominus in ea monachis nonnullis ad ſacra facienda, pro quorum victu pauca bona immobilia, redditum annuum ducatorum quindecim per ſingulos monachos præbentia, fuerant aſſignata: nam reliqua ad victum neceſſaria pauperes monachi vel ex nonnullis capellis in eadem Præpoſitura per quoſdam laicos inſtitutis, vel ex bonis patrimonialibus, vel ex alijs modis ſibi quæritare cogebitur. Obtinebat eo tẽpore commendã Ioannes Baptiſta clericus ex familia nobili de Rutilonib. dictæ Ciuitatis. Hic ciuibus rogantib. Præpoſituram liberè in manibus Põtificis reſignauit, vt in ea collegium noſtræ congregationis erigeretur, cuius votis & Ciuium, ac etiam Rectoris Generalis Pontifex annuens, canonicis Lateranenſibus reformandam, & perpetuo habendam conceſſit, & illorum congregationi vniuit cum omnibus illius bonis, & iuribus, eodem anno 1507. Idib. Octob. facta monachis facultate manendi extra clauſtrum in locis decentibus, & ſub regulari habitu, & pro illorum victu legata, capellanias, & alia beneficia vel bona patrimonialia obtinendi, reſeruatis eiſdem, bonis pro illorum mẽſa prius aſſignatis vita durante, quæ omnia ex literis Apoſtolicis patent. Et ita extincto in memorata Præpoſitura ordine monaſtico collegium canonicorum ſub regimine Præpoſiti cum communi ciuium lætitia fuit inſtitutum; qui pro Eccleſiæ, & fabricarum monaſterij refectione, quæ omnes labebantur, duo millia florenorum auri ſpoponderunt, quibus adiutoribus Eccleſia S. Caterui in nobiliorem formam renouata fuit, & monaſterium aliqualiter inſtauratum.

HÆc vero Prępoſitura curam animarum amplisſimam adiunctam habet, quæ duas fere ex tribus partibus Parochianorum Ciuitatis cõprehendit, nec non etiam aliam Eccleſiam S. Luciæ nuncupatam in eadem Ciuitate. Pertinent etiam in eandem Præpoſituram ſexcentæ pluuinæ terræ memoratæ in Epiſcopatu Eſino, quas ciues quidam Eſini à monaſterio in Emphyteoſim acceperant ſuper lis grauiſſima inter Præpoſitum & canonicos S. Caterui ex vna, & Communitatem Eſinam, quæ illas ſibi vendicauerat, ex altera ſub anni 525. fuit excitata, quæ poſt varios amphractus, & poſt tres ſententias conformes in Rota Romana ad fauorem canonicorum latas anno 1600. ſic eſt compoſita, vt Eſini nouas inueſtituras à Præpoſito, & canonicis S Caterui peterent, ſingulis 29. annis innouandas, & annuum Canonem certæ quantitatis frumenti ſoluerent, cum alijs clauſulis conditionibus, & pactis, quæ inſtrumento tractationis codẽ anno Romæ vigeſima ſeptima Auguſti rogato per . . . . . videri poſſunt. VII.

In Eccleſia S. Caterui tria Sanctorum corpora honorificè tumulantur. primum S. Caterui Martyris Patricij Romani, de genere Præfectorum, ſecundum S Septimiæ illius coniugis, quæ Virgo manſit. tertium S. Baſſi Martyris, qui cum eſſet cœcus à Natiuitate per Beatum Cateruum ex peregrinatione Ieroſolymitana redeuntem, & per Daunos iter facientem dupliciter illuminatus, pro fide Chriſti martyrium conſummauit. hæc tria corpora condita ſunt in arca marmorea, qua anno 1455. reſerata, caput Beati Caterui extractum, in theca argentea fuit repoſitum, vt diebus feſtis ſolemnioribus exponeretur.

HOc eodem anno 1506. curante Alphonſo primo Ferrariæ Duce cõceſſus fuit congregationi Lateranen. Prioratus antiquus canonico- VIII

rum

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

64 Monaſt. rum regularium S. Trinitatis, in Suburbijs Mutinæ teſtantibus literis Apoſtolicis datis ſexto calend. Ianuarij Pontificatus Iulij II. anno quarto. De quo monaſterio Reuerendiſſimus Dom. Gaſpar Silingardus Mutinenſis Epiſcopus in Hiſtoria Eccleſiæ Mutinenſis, in Vita Alberti de Buſchetis Mutinenſis Epiſcopi, ſic teſtatur. *Anno 1260. Ædem ſacratiſſimæ Trinitatis è vico Saliceti amotam, in vicum Alberetí tranſtulit, erectamque canonicis regularibus ſub inſtitutis S. Auguſtini degentibus aſſignauit*: Hæc ille, qui cũ dicat, dictam Eccleſiam ab illius erectione canonicis Auguſtinianis aſſignatam, & nihilominus in Bullis vnionis dicti monaſterij cum congregatione Lateranenſi illud monaſterium antea canonicorum ordinis D. Marci nuncupetur, alterum è duobus aſſerendum, aut Hiſtoricum ordinem canonicorum regularium Auguſtinianorum cum ordine D. Marci confudiſſe: aut dictum monaſterium progreſſu temporis ad manus canonicorum D. Marci deueniſſe, vt vt fuerit. illud tẽpore vnionis, & longè antea canonicis deſtitutum, clericis ſecularibus fuerat commendatum, quod in commendam habebat clericus quidam Caſalenſis nomine Andreas de Papalardis, qui ad fauorem canonicorum regularium Lateranenſium illud reſignauit, reſeruata ſibi penſione annua florenorum auri 450. quæ ſuper bonis S. Ioannis in monte Bononiæ, & S. Auguſtini Placentiæ fuit aſſignata in quo monaſterio ſequenti anno, qui fuit 1507. canonicorum noſtræ congregationis conuentus fuit conſtitutus, ſiue reſtitutus. qui ad annum vſque 1530. in eo durauit, illo autem anno prætextu muniendę ciuitatis monaſterium cum Eccleſia, & omnibus illius fabricis in eodem loco exiſtentibus fuit euerſum, & canonici ad ciuitatem migrare coacti; quos egregius, & nobilis D. Ioannes Franciſcus de Molzis intra domeſticos lares per aliquod temporis ſpatium receptos multis beneficijs, vna cum religioſiſſima fœmina Domina Catharina illius coniuge cumulauit. Quo anno Eccleſiam Parochialem B. Mariæ de Aſſeribus intra ciuitatem, ad conſtruendum propè illam monaſterium ſub inuocatione Sanctiſſimæ Trinitatis obtinuerunt, dictam Eccleſiam reſignante Venerab. Sacerdote Domino Thoma de Zuffis Rectore, & reſignationem probante Clemente VII. 8. Idus Martij eiuſdem anni 1530. Pontificatus ſui anno 6. propeque monaſterium ampliſſimum à fundamentis erexerunt, licet temporum difficultatibus nondum cunctis ex partibus abſolutum. Cuius primus fundator fuit R. P. D. Illuminatus de Volpinis Mutinenſis loci Prior, qui etiam fuit Viſitator noſtræ congregationis, qui primum lapidem poſuit anno MDXXXXV. adiuuantibus cæteris monaſterijs, vt tunc in vſu apud noſtros poſitum fuerat. hic fuit optimus Prælatus, de dicto monaſterio, & de tota congregatione ob vitæ inculpatiſſimæ integritatem, & ſingularem in rebus gerendis prudentiam, & dexteritatem optimè meritus. Eccleſiam fundauit, & abſoluit R. P. D. Angelus de Banderis Mutinenſis, monaſterij Abbas (nam per Pium V. anno 1566. Abbatiali dignitate fuit decoratum) vir religioſiſſimus, & verè ſimplex, humilitatis, & paupertatis Apoſtolicæ ſingularis amator, cuius vtinam plures ſimiles in diebus noſtris videremus.

CAPVT TRIGESIMVM OCTAVVM.

De fundatione Præpoſituræ S. Vbaldi propè Ciuitatem Eugubinam.

ANno 1508. Capitulum Generale Placentiæ. Rector Generalis R. P. D. Gabriel Vicentinus. Viſitatores D. Germinus Vercellenſis, D. Andreas Mediolanen. D. Ioan. Maria Nouarien. & D. Marcus Venetus. Anno 1509. Capitulum Generale Bononiæ. Rector Generalis R. P. D. Hieronymus Boſſius Mediolanenſis. Viſitatores D. Gabriel Placentinus, D. Ioannes Iacobus Cremonenſis, D. Matthæus Vercellenſis, & D. Fulgentius Regienſis. Anno 1510. Capitulum Generale Placentiæ. Rector Generalis R. P. D. Valerius Vicentinus. Viſitatores D. Franciſcus Placentinus, D. Auguſtinus Papienſis, D. Gabriel Mediolanenſis, & D. Gaſpar Vercellenſis. Anno 1511. Capitulum Generale Rauennæ. Rector Generalis R. P. D. Angelus Placentinus, Viſitatores D. Io. Ant. Placentinus, D. Donatus Mediolanen. D. Germanus Vercellenſis, & D. Ioannes Maria Nouarienſis. Hic annus memoria dignus extitit ob fundationem Præpoſituræ, ac monaſterij in honorem S. Vbaldi Epiſcopi Eugubini, & canonici regularis, in cliuo mõtis eidem Ciuitati Eugubinæ imminentis, in quo loco iam ab annis quadringentis, & amplius, ſacratiſſima illius pignora miraculis coruſcant. Huius autem collegij fundationem, & inſtitutionem explicaturi, paulò altius ob ſancti viri reuerentiam, & honorem, ipſam narrationem exordiemur. Nam cum Beatiſſimus Præſul Vbaldus Eugubinus Epiſcopus ex canonico regulari, & Priore Cathedralis Eugubinæ SS. Mariani, & Iacobi, poſt acceptas in Portuenſi apud Rauennam cœnobio conſtitutiones per Paſchalem II. probatas, & per ven. Petrum de Honeſtis compilatas, poſt reformatum, & inſtauratum in eadem Eccleſia Eugubinæ canonicorum I. 65 Monaſt.

inſti-